

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЗ „ЛУГАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА”

Кафедра політології та правознавства
(назва кафедри)

СИЛАБУС

Політичні рішення: алгоритм та методи прийняття
(назва навчальної дисципліни)

напря́м підготовки 05 Соціальні та поведінкові науки
(шифр і назва напряму підготовки)

Спеціальність 052 Політологія
(шифр і назва спеціальності)

освітньо-кваліфікаційний рівень другий (магістерський) рівень

форма навчання денна/заочна

освітня програма Прикладна політологія

ЗАТВЕРДЖЕНО

на засіданні кафедри
Протокол № 1 від 28.08.2020

Завідувач кафедри (підпис)

Перезатверджено: протокол № _____ від _____

Перезатверджено: протокол № _____ від _____

Перезатверджено: протокол № _____ від _____

1. Інформація про викладача

Прізвище ім'я по батькові	Новосколькова Людмила Олександрівна
Науковий ступінь	кандидат політичних наук
Вчене звання	доцент
Посада	доцент кафедри політології та правознавства
Місце роботи	ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”, Інститут історії, міжнародних відносин та соціально-політичних наук, кафедра політології та правознавства
Адреса кафедри	м. Старобільськ, вул.Гоголя 1
Контакти	050 907 44 39
E-mail	Новосколькова Людмила Олександрівна lnovoskolceva@gmail.com
Консультації	
Час	відповідно до графіку індивідуальних консультацій
Місце	ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”, Інститут історії, міжнародних відносин та соціально-політичних наук, кафедра політології та правознавства, м. Старобільськ, вул.Гоголя 1

2. Інформація для підтримання зв'язок з е-тьютором

Прізвище ім'я по батькові	Капля Ольга Станіславівна
E-mail	Rfgkz@i.ua
Контакти	050 202 03 31

3. Опис навчальної дисципліни

Галузь знань	05 Соціальні та поведінкові науки
Спеціальність	052 Політологія
Освітня програма	Прикладна політологія
Освітньо-кваліфікаційний рівень	магістр
Загальні характеристики	обов'язкова
Веб-сайт курсу	
ID ОП	17834
Рік вивчення дисципліни	перший
семестр	1
Загальна кількість кредитів ECTS	6
Загальна кількість годин	180
Лекції / Практичні, семінарські заняття / Лабораторні / Самостійна робота	24 / 24 / - / 132 18 / 6 / - / 156
Мова навчання	українська
Форма підсумкового контролю	іспит

4. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета курсу "Політичні рішення: алгоритм та методи прийняття" є вивчення понятійного апарату дисципліни, основних теоретичних положень і методів, формування умінь і прищеплення навичок застосування теоретичних знань для вирішення практичних і прикладних задач. Ухвалення політичних рішень - це тривалий процес, що включає в себе кілька фаз-періодів вироблення і реалізації політичних рішень. Процес прийняття політичних рішень - це процес, суб'єктами якого є офіційні посадові особи, вищі представники законодавчої, виконавчої та судової влади. Взявши початок з центру прийняття рішень, проблема проходить фази: формування, висування на порядок денний, формулювання і прийняття рішень, інструментування, оцінки. По завершенню одного циклу, за законами зворотного зв'язку відбувається регенерація проблеми, і процес повторюється знову і знову.

В результаті вивчення дисципліни студент повинен:

Знати:

- види політичних рішень і методи їх прийняття;
- основні методологічні підходи та теоретичні моделі прийняття політичних рішень;
- принципи визначення мети, види і методи планування;
- основні теорії та концепції взаємодії людей в організації, включаючи питання мотивації, групової динаміки, командоутворення, комунікацій, лідерства та управління конфліктами;

Вміти:

- ставити цілі і формулювати завдання, пов'язані з реалізацією професійних функцій;
- організувати командну взаємодію для вирішення управлінських завдань;
- аналізувати зовнішню і внутрішню середу організації, виявляти її ключові елементи і оцінювати їх вплив на організацію;
- аналізувати комунікаційні процеси в організації і розробляти пропозиції по підвищенню їх ефективності;
- використовувати різні методи оцінки ефективності професійної діяльності державних службовців і муніципальних службовців;
- самостійно формувати робочу модель аналізу обраного рішення, а також здійснювати експертну оцінку змісту і наслідків даного варіанту рішення.

Володіти:

- основними методами і прийомами дослідницької та практичної роботи в області прийняття політичних рішень.
- методами реалізації основних управлінських функцій (прийняття рішень, організація, мотивування і контроль);
- сучасними технологіями ефективного впливу на індивідуальну і групову поведінку в організації;
- сучасним інструментарієм управління людськими ресурсами;
- навичками ділових комунікацій.

Опанувати:

Інтегральна компетентність: Здатність розв'язувати комплексні спеціалізовані завдання в предметній сфері політології та застосовувати широкий спектр сучасних теорій і методів політичних досліджень та аналізу політики в експертно-аналітичній, науково-дослідницькій, політико-організаційній, консультаційній та громадській сфері практичної професійної діяльності.

Загальні компетентності: ЗК 1. Розуміння причинно-наслідкових зв'язків й умінь їх використовувати у професійній і соціальній діяльності. ЗК 2. Аналітичні здібності та дослідницькі навички. ЗК 3. Навички управління інформацією, здатність виявляти актуальні проблеми. ЗК 4. Здатність здійснювати теоретичний аналіз проблеми, здатність пропонувати та обґрунтовувати гіпотези. ЗК 11. Здатність представляти результати своїх досліджень та аргументовано їх обстоювати. ЗК 12. Володіння основами усної та письмової академічної комунікації іноземною мовою. ЗК 13. Здатність

продуктивно, з дотриманням правил мовленнєвого етикету спілкуватися державною мовою під час фахової діяльності. ЗК 14. Здатність до ініціативності, відповідальності та навичок до превентивного і аварійного планування, управління заходами безпеки професійної діяльності, уміння приймати рішення у складних та непередбачуваних ситуаціях, лідерські якості на посаді керівника. Знання міжнародних норм і законодавства України у сфері безпеки життєдіяльності населення, система управління охороною праці та цивільного захисту.

Фахові компетентності: ФК 2. Сучасні уявлення про можливості моделювання основних процесів та явищ у соціальній і політичній системі, здатність до узагальнення про осмислення результатів наукових досліджень, до їх презентації та опублікування у вигляді статей, тез доповідей, до ділових комунікацій у професійній сфері, знання основ ділового спілкування, навички роботи в команді. ФК 3. Здатність аналізувати конкретні політичні явища, ситуації та процеси із застосуванням доступного аналітико-прогностичного інструментарію. ФК 4. Здатність фахово використовувати у прикладному політичному аналізі знання та уявлення про становлення і розвиток політичної думки й політичних цінностей. ФК 5. Здатність на підставі знань та уявлень з приводу місця людини у політичному процесі аналізувати сучасні тенденції розвитку соціальних і політичних систем. ФК 6. Володіння теоретико-методологічними і філософськими засадами вивчення та аналізу суспільства, політики, влади, лідерства, політичної діяльності і політичної культури, держави і процесів, які у них відбуваються і з ними асоційовані. ФК 7. Здатність до роботи в органах державної влади, місцевого самоврядування, політичних партіях та громадських організаціях. ФК 10. Здатність системно оцінювати та прогнозувати світові та національні політичні події та явища, тенденції розвитку політичних інститутів і процесів. ФК 11. Вміння моделювання та прогнозування політичних процесів, створення політичних проєктів. ФК 12. Здатність застосовувати в політичній оцінці ситуації знання з приводу світового політичного процесу та міжнародних відносин, а також місця у них України. ФК 13. Здатність та готовність практично використовувати знання з приводу проблем регіонального розвитку та місцевого самоврядування, а також принципів і методики врегулювання політичних конфліктів. ФК 17. Здатність працювати з писемними, візуальними, аудіозаписами та іншими видами джерел та базами даних в рамках політологічного аналізу.

5. Місце дисципліни нормативна навчальна дисципліна «Політичні рішення: алгоритм та методи прийняття» є складовою циклу професійної і практичної підготовки фахівців освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр» ОП «Прикладна політологія».

6. Зміст дисципліни.

№	Змістовні модулі та їхня структура	денна форма навчання					заочна форма навчання				
		загальна кількість	лекції	практичні заняття	лабораторні роботи	самостійна робота	загальна кількість	лекції	практичні заняття	лабораторні роботи	самостійна робота
Перший модуль											
1.1.	Теоретико-методологічні основи дослідження політичних рішень.	10	2			8	12	2			10
1.2.	Теорія прийняття політичних рішень і практика державного управління.	12	2	2		8	12	2			10

1.3.	Методологічні підходи й концептуальні моделі в інтерпретації політичних рішень: алгоритм та методи прийняття.	12	2	2		8	12		2		10
1.4.	Механізми прийняття політичних рішень: комплексна структура й основні компоненти.	13	2	2		9	12	2			10
1.5.	Учасники й середовище публічно-державного рішення.	13	2	2		9	12		2		10
1.6.	Орієнтири й регулятори політичних рішень.	13	2	2		9	12	2			10
1.7.	Організаційний дизайн і способи просування державних рішень.	11		2		9	12		2		10
2.1.	Особливості прийняття політичних рішень законодавчими та виконавчими інститутами.	13	2	2		9	12	2			10
2.2.	Процес підготовки, прийняття та здійснення політичних рішень: фази і цикли.	13	2	2		9	12	2			10
2.3.	Формування порядку денного та визначення пріоритетних проблем.	11		2		9	11				11
2.4.	Підготовка й обрання державного рішення.	13	2	2		9	13	2			11
2.5.	Погодження й затвердження офіціальних рішень в публічній політиці.	11		2		9	11				11
2.6.	Реалізацій і контроль виконання політичних рішень.	11	2			9	11				11
2.7.	Оцінка результатів здійснення публічних рішень.	13	2	2		9	13	2			11
2.8.	Технології блокування і просування політичних рішень.	11	2			9	13	2			11
	ЗАГАЛЬНА КІЛЬКІСТЬ ГОДИН	180	24	24		132	180	18	6		156

Теми семінарських / практичних занять

№п/п	Назва теми	Години	
		денна	заочна
1.	Теоретико-методологічні основи дослідження політичних рішень.		
2.	Теорія прийняття політичних рішень і практика державного управління Література: 1.Алексєєнко І. Політична участь: здобутки, проблеми, перспективи // Вісник УАДУ. – 2004. – № 4. – С. 267–274. 2.Алмонд Г., Пауэлл Дж., Сторм К., Далтон Р. Сравнительная политология: Мировой обзор: Учебное пособие / Пер. с англ. А.С.Богдановского, Л.А.Галкиной / Под ред. М.Ильина, А.Мельвиля. – М.: Аспект Пресс, 2002. – 357 с.	2	

	<p>3. Атанесян В.А. Обоснование в принятии политических решений : Подходы к проблеме // Человек. Общество. Управление. – 2003. – № 4. – С. 41 – 64.</p> <p>4. Аристотель. Политика. — К., 2000.</p> <p>5. Бебик В. М. Базові засади політології: історія, теорія, методологія, практика. — К., 2000.</p> <p>6. Боришполец К. П. Методы, методики и процедуры прикладного анализа международных отношений. — М., 1998.</p> <p>7. Браун М. Посібник з аналізу державної політики. — К., 2000.</p> <p>8. Веймер Д. Л., Вайнінг Е. Р. Аналіз політики. Концепції і практика. — К., 2000.</p> <p>9. Верба С. Представницька демократія і демократичні громадяни: філо-софське та емпіричне розуміння // Демократія: Антологія / Упоряд. О.Проценко. — К.: Смолоскип, 2005. — 984 с</p> <p>10. Гогвуд Б., Ган Л. Аналіз політики для реального світу. — К., 2004.</p> <p>11. Горбатенко В. Стратегія модернізації суспільства. Україна і світ на зламі тисячоліть. — К., 1999.</p> <p>12. Гончаров Д.В. Теория политического участия. – М., 1997.</p> <p>13. Симонов К. В. Политический анализ. — М., 2012.</p> <p>14. Тертичка В. Державна політика: аналіз та здійснення в Україні. — К., 2002.</p> <p>15. Храмов В. Политология: Метод. анализ. — К., 1991.</p> <p>16. Хрусталев М. Теория политики и политический анализ. — М., 1992.</p> <p>17. Цукерман А. Введение в политический анализ. — М., 1995.</p> <p>18. Эндрейн Ч. Ф. Сравнительный анализ политической системы. Эффективность осуществления политического курса и социального преобразования. — М., 2000.</p> <p>19. Эддоус М., Стэнсфилд Р. Методы принятия решений. — М., 1997.</p>		
3.	<p>Методологічні підходи й концептуальні моделі в інтерпретації політичних рішень: алгоритм та методи прийняття</p> <p>Література:</p> <p>1.Алексеєнко І. Політична участь: здобутки, проблеми, перспективи // Вісник УАДУ. – 2004. – № 4. – С. 267–274.</p> <p>2.Алмонд Г., Пауэлл Дж., Сторм К., Далтон Р. Сравнительная политология: Мировой обзор: Учебное пособие / Пер. с англ. А.С.Богдановского, Л.А.Галкиной / Под ред. М.Ильина, А.Мельвиля. – М.: Аспект Пресс, 2002. – 357 с.</p> <p>3. Атанесян В.А. Обоснование в принятии политических решений : Подходы к проблеме // Человек. Общество. Управление. – 2003. – № 4. – С. 41 – 64.</p> <p>4. Аристотель. Политика. — К., 2000.</p> <p>5. Бебик В. М. Базові засади політології: історія, теорія, методологія, практика. — К., 2000.</p> <p>6. Боришполец К. П. Методы, методики и процедуры</p>	2	2

	<p>прикладного аналізу міжнародних відносин. — М., 1998.</p> <p>7. Браун М. Посібник з аналізу державної політики. — К., 2000.</p> <p>8. Веймер Д. Л., Вайнінг Е. Р. Аналіз політики. Концепції і практика. — К., 2000.</p> <p>9. Верба С. Представницька демократія і демократичні громадяни: філо-софське та емпіричне розуміння // Демократія: Антологія / Упоряд. О.Проценко. — К.: Смолоскип, 2005. — 984 с</p> <p>10. Гогвуд Б., Ган Л. Аналіз політики для реального світу. — К., 2004.</p> <p>11. Горбатенко В. Стратегія модернізації суспільства. Україна і світ на зламі тисячоліть. — К., 1999.</p> <p>12. Гончаров Д.В. Теория политического участия. — М., 1997.</p> <p>13. Симонов К. В. Политический анализ. — М., 2012.</p> <p>14. Тертичка В. Державна політика: аналіз та здійснення в Україні. — К., 2002.</p> <p>15. Храмов В. Политология: Метод. анализ. — К., 1991.</p> <p>16. Хрусталев М. Теория политики и политический анализ. — М., 1992.</p> <p>17. Цукерман А. Введение в политический анализ. — М., 1995.</p> <p>18. Эндрейн Ч. Ф. Сравнительный анализ политической системы. Эффективность осуществления политического курса и социального преобразования. — М., 2000.</p> <p>19. Эддоус М., Стэнсфилд Р. Методы принятия решений. — М., 1997.</p>		
4.	<p>Механізми прийняття політичних рішень: комплексна структура й основні компоненти</p> <p>Література:</p> <p>1.Алексєєнко І. Політична участь: здобутки, проблеми, перспективи // Вісник УАДУ. — 2004. — № 4. — С. 267–274.</p> <p>2.Алмонд Г., Пауэлл Дж., Сторм К., Далтон Р. Сравнительная политология: Мировой обзор: Учебное пособие / Пер. с англ. А.С.Богдановского, Л.А.Галкиной / Под ред. М.Ильина, А.Мельвиля. — М.: Аспект Пресс, 2002. — 357 с.</p> <p>3. Атанесян В.А. Обоснование в принятии политических решений : Подходы к проблеме // Человек. Общество. Управление. — 2003. — № 4. — С. 41 – 64.</p> <p>4. Аристотель. Політика. — К., 2000.</p> <p>5. Бебик В. М. Базові засади політології: історія, теорія, методологія, практика. — К., 2000.</p> <p>6. Боришполец К. П. Методы, методики и процедуры прикладного анализа международных отношений. — М., 1998.</p> <p>7. Браун М. Посібник з аналізу державної політики. — К., 2000.</p> <p>8. Веймер Д. Л., Вайнінг Е. Р. Аналіз політики. Концепції і практика. — К., 2000.</p> <p>9. Верба С. Представницька демократія і демократичні громадяни: філо-софське та емпіричне розуміння //</p>	2	

	<p>Демократія: Антологія / Упоряд. О.Проценко. – К.: Смолоскип, 2005. – 984 с</p> <p>10. Гогвуд Б., Ган Л. Аналіз політики для реального світу. — К., 2004.</p> <p>11. Горбатенко В. Стратегія модернізації суспільства. Україна і світ на зламі тисячоліть. — К., 1999.</p> <p>12. Гончаров Д.В. Теория политического участия. – М., 1997.</p> <p>13. Симонов К. В. Политический анализ. — М., 2012.</p> <p>14. Тертичка В. Державна політика: аналіз та здійснення в Україні. — К., 2002.</p> <p>15. Храмов В. Политология: Метод. анализ. — К., 1991.</p> <p>16. Хрусталеv М. Теория политики и политический анализ. — М., 1992.</p> <p>17. Цукерман А. Введение в политический анализ. — М., 1995.</p> <p>18. Эндрейн Ч. Ф. Сравнительный анализ политической системы. Эффективность осуществления политического курса и социального преобразования. — М., 2000.</p> <p>19. Эддоус М., Стэнсфилд Р. Методы принятия решений. — М., 1997.</p>		
5.	<p>Учасники й середовище публічно-державного рішення</p> <p>Література:</p> <p>1.Алексеєнко І. Політична участь: здобутки, проблеми, перспективи // Вісник УАДУ. – 2004. – № 4. – С. 267–274.</p> <p>2.Алмонд Г., Пауэлл Дж., Сторм К., Далтон Р. Сравнительная политология: Мировой обзор: Учебное пособие / Пер. с англ. А.С.Богдановского, Л.А.Галкиной / Под ред. М.Ильина, А.Мельвиля. – М.: Аспект Пресс, 2002. – 357 с.</p> <p>3. Атанесян В.А. Обоснование в принятии политических решений : Подходы к проблеме // Человек. Общество. Управление. – 2003. – № 4. – С. 41 – 64.</p> <p>4. Аристотель. Політика. — К., 2000.</p> <p>5. Бебик В. М. Базові засади політології: історія, теорія, методологія, практика. — К., 2000.</p> <p>6. Боришполец К. П. Методы, методики и процедуры прикладного анализа международных отношений. — М., 1998.</p> <p>7. Браун М. Посібник з аналізу державної політики. — К., 2000.</p> <p>8. Веймер Д. Л., Вайнінг Е. Р. Аналіз політики. Концепції і практика. — К., 2000.</p> <p>9. Верба С. Представницька демократія і демократичні громадяни: філософське та емпіричне розуміння // Демократія: Антологія / Упоряд. О.Проценко. – К.: Смолоскип, 2005. – 984 с</p> <p>10. Гогвуд Б., Ган Л. Аналіз політики для реального світу. — К., 2004.</p> <p>11. Горбатенко В. Стратегія модернізації суспільства. Україна і світ на зламі тисячоліть. — К., 1999.</p> <p>12. Гончаров Д.В. Теория политического участия. – М., 1997.</p> <p>13. Симонов К. В. Политический анализ. — М., 2012.</p> <p>14. Тертичка В. Державна політика: аналіз та здійснення в</p>	2	2

	<p>Україні. — К., 2002.</p> <p>15. Храмов В. Политология: Метод. анализ. — К., 1991.</p> <p>16. Хрусталев М. Теория политики и политический анализ. — М., 1992.</p> <p>17. Цукерман А. Введение в политический анализ. — М., 1995.</p> <p>18. Эндрейн Ч. Ф. Сравнительный анализ политической системы. Эффективность осуществления политического курса и социального преобразования. — М., 2000.</p> <p>19. Эддоус М., Стэнсфилд Р. Методы принятия решений. — М., 1997.</p>		
6.	<p>Орієнтири й регулятори політичних рішень</p> <p>Література:</p> <p>1. Алексеевко І. Політична участь: здобутки, проблеми, перспективи // Вісник УАДУ. – 2004. – № 4. – С. 267–274.</p> <p>2. Алмонд Г., Пауэлл Дж., Сторм К., Далтон Р. Сравнительная политология: Мировой обзор: Учебное пособие / Пер. с англ. А.С.Богдановского, Л.А.Галкиной / Под ред. М.Ильина, А.Мельвиля. – М.: Аспект Пресс, 2002. – 357 с.</p> <p>3. Атанесян В.А. Обоснование в принятии политических решений : Подходы к проблеме // Человек. Общество. Управление. – 2003. – № 4. – С. 41 – 64.</p> <p>4. Аристотель. Політика. — К., 2000.</p> <p>5. Бебик В. М. Базові засади політології: історія, теорія, методологія, практика. — К., 2000.</p> <p>6. Боришполец К. П. Методы, методики и процедуры прикладного анализа международных отношений. — М., 1998.</p> <p>7. Браун М. Посібник з аналізу державної політики. — К., 2000.</p> <p>8. Веймер Д. Л., Вайнінг Е. Р. Аналіз політики. Концепції і практика. — К., 2000.</p> <p>9. Верба С. Представницька демократія і демократичні громадяни: філо-софське та емпіричне розуміння // Демократія: Антологія / Упоряд. О.Проценко. – К.: Смолоскип, 2005. – 984 с</p> <p>10. Гогвуд Б., Ган Л. Аналіз політики для реального світу. — К., 2004.</p> <p>11. Горбатенко В. Стратегія модернізації суспільства. Україна і світ на зламі тисячоліть. — К., 1999.</p> <p>12. Гончаров Д.В. Теория политического участия. – М., 1997.</p> <p>13. Симонов К. В. Политический анализ. — М., 2012.</p> <p>14. Тертичка В. Державна політика: аналіз та здійснення в Україні. — К., 2002.</p> <p>15. Храмов В. Политология: Метод. анализ. — К., 1991.</p> <p>16. Хрусталев М. Теория политики и политический анализ. — М., 1992.</p> <p>17. Цукерман А. Введение в политический анализ. — М., 1995.</p> <p>18. Эндрейн Ч. Ф. Сравнительный анализ политической системы. Эффективность осуществления политического курса и социального преобразования. — М., 2000.</p>	2	

	19. Эддоус М., Стэнсфилд Р. Методы принятия решений. — М., 1997.		
7.	<p>Організаційний дизайн і способи просування державних рішень</p> <p>Література:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Алексеевко І. Політична участь: здобутки, проблеми, перспективи // Вісник УАДУ. – 2004. – № 4. – С. 267–274. 2. Алмонд Г., Пауэлл Дж., Сторм К., Далтон Р. Сравнительная политология: Мировой обзор: Учебное пособие / Пер. с англ. А.С.Богдановского, Л.А.Галкиной / Под ред. М.Ильина, А.Мельвиля. – М.: Аспект Пресс, 2002. – 357 с. 3. Атанесян В.А. Обоснование в принятии политических решений : Подходы к проблеме // Человек. Общество. Управление. – 2003. – № 4. – С. 41 – 64. 4. Аристотель. Політика. — К., 2000. 5. Бебик В. М. Базові засади політології: історія, теорія, методологія, практика. — К., 2000. 6. Боришполец К. П. Методы, методики и процедуры прикладного анализа международных отношений. — М., 1998. 7. Браун М. Посібник з аналізу державної політики. — К., 2000. 8. Веймер Д. Л., Вайнінг Е. Р. Аналіз політики. Концепції і практика. — К., 2000. 9. Верба С. Представницька демократія і демократичні громадяни: філо-софське та емпіричне розуміння // Демократія: Антологія / Упоряд. О.Проценко. – К.: Смолоскип, 2005. – 984 с 10. Гогвуд Б., Ган Л. Аналіз політики для реального світу. — К., 2004. 11. Горбатенко В. Стратегія модернізації суспільства. Україна і світ на зламі тисячоліть. — К., 1999. 12. Гончаров Д.В. Теория политического участия. – М., 1997. 13. Симонов К. В. Политический анализ. — М., 2012. 14. Тертичка В. Державна політика: аналіз та здійснення в Україні. — К., 2002. 15. Храмов В. Политология: Метод. анализ. — К., 1991. 16. Хрусталеv М. Теория политики и политический анализ. — М., 1992. 17. Цукерман А. Введение в политический анализ. — М., 1995. 18. Эндрейн Ч. Ф. Сравнительный анализ политической системы. Эффективность осуществления политического курса и социального преобразования. — М., 2000. 19. Эддоус М., Стэнсфилд Р. Методы принятия решений. — М., 1997. 	2	2
8.	<p>Особливості прийняття політичних рішень законодавчими та виконавчими інститутами</p> <p>Література:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Алексеевко І. Політична участь: здобутки, проблеми, перспективи // Вісник УАДУ. – 2004. – № 4. – С. 267–274. 	2	

	<p>2. Алмонд Г., Пауэлл Дж., Сторм К., Далтон Р. Сравнительная политология: Мировой обзор: Учебное пособие / Пер. с англ. А.С.Богдановского, Л.А.Галкиной / Под ред. М.Ильина, А.Мельвиля. – М.: Аспект Пресс, 2002. – 357 с.</p> <p>3. Атанесян В.А. Обоснование в принятии политических решений : Подходы к проблеме // Человек. Общество. Управление. – 2003. – № 4. – С. 41 – 64.</p> <p>4. Аристотель. Політика. — К., 2000.</p> <p>5. Бебик В. М. Базові засади політології: історія, теорія, методологія, практика. — К., 2000.</p> <p>6. Боришполец К. П. Методы, методики и процедуры прикладного анализа международных отношений. — М., 1998.</p> <p>7. Браун М. Посібник з аналізу державної політики. — К., 2000.</p> <p>8. Веймер Д. Л., Вайнінг Е. Р. Аналіз політики. Концепції і практика. — К., 2000.</p> <p>9. Верба С. Представницька демократія і демократичні громадяни: філософське та емпіричне розуміння // Демократія: Антологія / Упоряд. О.Проценко. – К.: Смолоскип, 2005. – 984 с</p> <p>10. Гогвуд Б., Ган Л. Аналіз політики для реального світу. — К., 2004.</p> <p>11. Горбатенко В. Стратегія модернізації суспільства. Україна і світ на зламі тисячоліть. — К., 1999.</p> <p>12. Гончаров Д.В. Теория политического участия. – М., 1997.</p> <p>13. Симонов К. В. Политический анализ. — М., 2012.</p> <p>14. Тертичка В. Державна політика: аналіз та здійснення в Україні. — К., 2002.</p> <p>15. Храмов В. Политология: Метод. анализ. — К., 1991.</p> <p>16. Хрусталеv М. Теория политики и политический анализ. — М., 1992.</p> <p>17. Цукерман А. Введение в политический анализ. — М., 1995.</p> <p>18. Эндрейн Ч. Ф. Сравнительный анализ политической системы. Эффективность осуществления политического курса и социального преобразования. — М., 2000.</p> <p>19. Эддоус М., Стэнсфилд Р. Методы принятия решений. — М., 1997.</p>		
9.	<p>Процес підготовки, прийняття та здійснення політичних рішень: фази і цикли.</p> <p>Література:</p> <p>1. Алексеенко І. Політична участь: здобутки, проблеми, перспективи // Вісник УАДУ. – 2004. – № 4. – С. 267–274.</p> <p>2. Алмонд Г., Пауэлл Дж., Сторм К., Далтон Р. Сравнительная политология: Мировой обзор: Учебное пособие / Пер. с англ. А.С.Богдановского, Л.А.Галкиной / Под ред. М.Ильина, А.Мельвиля. – М.: Аспект Пресс, 2002. – 357 с.</p> <p>3. Атанесян В.А. Обоснование в принятии политических решений : Подходы к проблеме // Человек. Общество. Управление. – 2003. – № 4. – С. 41 – 64.</p> <p>4. Аристотель. Політика. — К., 2000.</p>	2	

	<p>5. Бебик В. М. Базові засади політології: історія, теорія, методологія, практика. — К., 2000.</p> <p>6. Боришполец К. П. Методы, методики и процедуры прикладного анализа международных отношений. — М., 1998.</p> <p>7. Браун М. Посібник з аналізу державної політики. — К., 2000.</p> <p>8. Веймер Д. Л., Вайнінг Е. Р. Аналіз політики. Концепції і практика. — К., 2000.</p> <p>9. Верба С. Представницька демократія і демократичні громадяни: філо-софське та емпіричне розуміння // Демократія: Антологія / Упоряд. О.Проценко. — К.: Смолоскип, 2005. — 984 с</p> <p>10. Гогвуд Б., Ган Л. Аналіз політики для реального світу. — К., 2004.</p> <p>11. Горбатенко В. Стратегія модернізації суспільства. Україна і світ на зламі тисячоліть. — К., 1999.</p> <p>12. Гончаров Д.В. Теория политического участия. — М., 1997.</p> <p>13. Симонов К. В. Политический анализ. — М., 2012.</p> <p>14. Тертичка В. Державна політика: аналіз та здійснення в Україні. — К., 2002.</p> <p>15. Храмов В. Политология: Метод. анализ. — К., 1991.</p> <p>16. Хрусталеv М. Теория политики и политический анализ. — М., 1992.</p> <p>17. Цукерман А. Введение в политический анализ. — М., 1995.</p> <p>18. Эндрейн Ч. Ф. Сравнительный анализ политической системы. Эффективность осуществления политического курса и социального преобразования. — М., 2000.</p> <p>19. Эддоус М., Стэнсфилд Р. Методы принятия решений. — М., 1997.</p>		
10.	<p>Формування порядку денного та визначення пріоритетних проблем</p> <p>Література:</p> <p>1.Алексееvко І. Політична участь: здобутки, проблеми, перспективи // Вісник УАДУ. — 2004. — № 4. — С. 267–274.</p> <p>2.Алмонд Г., Пауэлл Дж., Сторм К., Далтон Р. Сравнительная политология: Мировой обзор: Учебное пособие / Пер. с англ. А.С.Богдановского, Л.А.Галкиной / Под ред. М.Ильина, А.Мельвиля. — М.: Аспект Пресс, 2002. — 357 с.</p> <p>3. Атанесян В.А. Обоснование в принятии политических решений : Подходы к проблеме // Человек. Общество. Управление. — 2003. — № 4. — С. 41 – 64.</p> <p>4. Аристотель. Політика. — К., 2000.</p> <p>5. Бебик В. М. Базові засади політології: історія, теорія, методологія, практика. — К., 2000.</p> <p>6. Боришполец К. П. Методы, методики и процедуры прикладного анализа международных отношений. — М., 1998.</p> <p>7. Браун М. Посібник з аналізу державної політики. — К., 2000.</p> <p>8. Веймер Д. Л., Вайнінг Е. Р. Аналіз політики. Концепції і</p>	2	

	<p>практика. — К., 2000.</p> <p>9. Верба С. Представницька демократія і демократичні громадяни: філо-софське та емпіричне розуміння // Демократія: Антологія / Упоряд. О.Проценко. — К.: Смолоскип, 2005. — 984 с</p> <p>10. Гогвуд Б., Ган Л. Аналіз політики для реального світу. — К., 2004.</p> <p>11. Горбатенко В. Стратегія модернізації суспільства. Україна і світ на зламі тисячоліть. — К., 1999.</p> <p>12. Гончаров Д.В. Теория политического участия. — М., 1997.</p> <p>13. Симонов К. В. Политический анализ. — М., 2012.</p> <p>14. Тертичка В. Державна політика: аналіз та здійснення в Україні. — К., 2002.</p> <p>15. Храмов В. Политология: Метод. анализ. — К., 1991.</p> <p>16. Хрусталеv М. Теория политики и политический анализ. — М., 1992.</p> <p>17. Цукерман А. Введение в политический анализ. — М., 1995.</p> <p>18. Эндрейн Ч. Ф. Сравнительный анализ политической системы. Эффективность осуществления политического курса и социального преобразования. — М., 2000.</p> <p>19. Эддоус М., Стэнсфилд Р. Методы принятия решений. — М., 1997.</p>		
11.	<p>Підготовка й обрання державного рішення</p> <p>Література:</p> <p>1.Алексеенко І. Політична участь: здобутки, проблеми, перспективи // Вісник УАДУ. — 2004. — № 4. — С. 267–274.</p> <p>2.Алмонд Г., Пауэлл Дж., Сторм К., Далтон Р. Сравнительная политология: Мировой обзор: Учебное пособие / Пер. с англ. А.С.Богдановского, Л.А.Галкиной / Под ред. М.Ильина, А.Мельвиля. — М.: Аспект Пресс, 2002. — 357 с.</p> <p>3. Атанесян В.А. Обоснование в принятии политических решений : Подходы к проблеме // Человек. Общество. Управление. — 2003. — № 4. — С. 41 – 64.</p> <p>4. Аристотель. Політика. — К., 2000.</p> <p>5. Бебик В. М. Базові засади політології: історія, теорія, методологія, практика. — К., 2000.</p> <p>6. Боришполец К. П. Методы, методики и процедуры прикладного анализа международных отношений. — М., 1998.</p> <p>7. Браун М. Посібник з аналізу державної політики. — К., 2000.</p> <p>8. Веймер Д. Л., Вайнінг Е. Р. Аналіз політики. Концепції і практика. — К., 2000.</p> <p>9. Верба С. Представницька демократія і демократичні громадяни: філо-софське та емпіричне розуміння // Демократія: Антологія / Упоряд. О.Проценко. — К.: Смолоскип, 2005. — 984 с</p> <p>10. Гогвуд Б., Ган Л. Аналіз політики для реального світу. — К., 2004.</p> <p>11. Горбатенко В. Стратегія модернізації суспільства. Україна і світ на зламі тисячоліть. — К., 1999.</p>	2	

	<p>12. Гончаров Д.В. Теория политического участия. – М., 1997.</p> <p>13. Симонов К. В. Политический анализ. — М., 2012.</p> <p>14. Тертичка В. Державна політика: аналіз та здійснення в Україні. — К., 2002.</p> <p>15. Храмов В. Политология: Метод. анализ. — К., 1991.</p> <p>16. Хрусталеv М. Теория политики и политический анализ. — М., 1992.</p> <p>17. Цукерман А. Введение в политический анализ. — М., 1995.</p> <p>18. Эндрейн Ч. Ф. Сравнительный анализ политической системы. Эффективность осуществления политического курса и социального преобразования. — М., 2000.</p> <p>19. Эддоус М., Стэнсфилд Р. Методы принятия решений. — М., 1997.</p>		
12.	<p>Погодження й затвердження офіційних рішень в публічній політиці</p> <p>Література:</p> <p>1.Алексееvко І. Політична участь: здобутки, проблеми, перспективи // Вісник УАДУ. – 2004. – № 4. – С. 267–274.</p> <p>2.Алмонд Г., Пауэлл Дж., Сторм К., Далтон Р. Сравнительная политология: Мировой обзор: Учебное пособие / Пер. с англ. А.С.Богдановского, Л.А.Галкиной / Под ред. М.Ильина, А.Мельвиля. – М.: Аспект Пресс, 2002. – 357 с.</p> <p>3. Атанесян В.А. Обоснование в принятии политических решений : Подходы к проблеме // Человек. Общество. Управление. – 2003. – № 4. – С. 41 – 64.</p> <p>4. Аристотель. Політика. — К., 2000.</p> <p>5. Бебик В. М. Базові засади політології: історія, теорія, методологія, практика. — К., 2000.</p> <p>6. Боришполец К. П. Методы, методики и процедуры прикладного анализа международных отношений. — М., 1998.</p> <p>7. Браун М. Посібник з аналізу державної політики. — К., 2000.</p> <p>8. Веймер Д. Л., Вайнінг Е. Р. Аналіз політики. Концепції і практика. — К., 2000.</p> <p>9. Верба С. Представницька демократія і демократичні громадяни: філо-софське та емпіричне розуміння // Демократія: Антологія / Упоряд. О.Проценко. – К.: Смолоскип, 2005. – 984 с</p> <p>10. Гогвуд Б., Ган Л. Аналіз політики для реального світу. — К., 2004.</p> <p>11. Горбатенко В. Стратегія модернізації суспільства. Україна і світ на зламі тисячоліть. — К., 1999.</p> <p>12. Гончаров Д.В. Теория политического участия. – М., 1997.</p> <p>13. Симонов К. В. Политический анализ. — М., 2012.</p> <p>14. Тертичка В. Державна політика: аналіз та здійснення в Україні. — К., 2002.</p> <p>15. Храмов В. Политология: Метод. анализ. — К., 1991.</p> <p>16. Хрусталеv М. Теория политики и политический анализ. — М., 1992.</p> <p>17. Цукерман А. Введение в политический анализ. — М.,</p>	2	

	<p>1995.</p> <p>18. Эндрейн Ч. Ф. Сравнительный анализ политической системы. Эффективность осуществления политического курса и социального преобразования. — М., 2000.</p> <p>19. Эддоус М., Стэнсфилд Р. Методы принятия решений. — М., 1997.</p>		
13.	<p>Реалізацій і контроль виконання політичних рішень</p> <p>Література:</p> <p>1.Алексеєнко І. Політична участь: здобутки, проблеми, перспективи // Вісник УАДУ. – 2004. – № 4. – С. 267–274.</p> <p>2.Алмонд Г., Пауэлл Дж., Сторм К., Далтон Р. Сравнительная политология: Мировой обзор: Учебное пособие / Пер. с англ. А.С.Богдановского, Л.А.Галкиной / Под ред. М.Ильина, А.Мельвиля. – М.: Аспект Пресс, 2002. – 357 с.</p> <p>3. Атанесян В.А. Обоснование в принятии политических решений : Подходы к проблеме // Человек. Общество. Управление. – 2003. – № 4. – С. 41 – 64.</p> <p>4. Аристотель. Політика. — К., 2000.</p> <p>5. Бебик В. М. Базові засади політології: історія, теорія, методологія, практика. — К., 2000.</p> <p>6. Боришполец К. П. Методы, методики и процедуры прикладного анализа международных отношений. — М., 1998.</p> <p>7. Браун М. Посібник з аналізу державної політики. — К., 2000.</p> <p>8. Веймер Д. Л., Вайнінг Е. Р. Аналіз політики. Концепції і практика. — К., 2000.</p> <p>9. Верба С. Представницька демократія і демократичні громадяни: філософське та емпіричне розуміння // Демократія: Антологія / Упоряд. О.Проценко. – К.: Смолоскип, 2005. – 984 с</p> <p>10. Гогвуд Б., Ган Л. Аналіз політики для реального світу. — К., 2004.</p> <p>11. Горбатенко В. Стратегія модернізації суспільства. Україна і світ на зламі тисячоліть. — К., 1999.</p> <p>12. Гончаров Д.В. Теория политического участия. – М., 1997.</p> <p>13. Симонов К. В. Политический анализ. — М., 2012.</p> <p>14. Тертичка В. Державна політика: аналіз та здійснення в Україні. — К., 2002.</p> <p>15. Храмов В. Политология: Метод. анализ. — К., 1991.</p> <p>16. Хрусталев М. Теория политики и политический анализ. — М., 1992.</p> <p>17. Цукерман А. Введение в политический анализ. — М., 1995.</p> <p>18. Эндрейн Ч. Ф. Сравнительный анализ политической системы. Эффективность осуществления политического курса и социального преобразования. — М., 2000.</p> <p>19. Эддоус М., Стэнсфилд Р. Методы принятия решений. — М., 1997.</p>		
14.	<p>Оцінка результатів здійснення публічних рішень</p> <p>Література:</p> <p>1.Алексеєнко І. Політична участь: здобутки, проблеми,</p>	2	

	<p>перспективи // Вісник УАДУ. – 2004. – № 4. – С. 267–274.</p> <p>2. Алмонд Г., Пауэлл Дж., Сторм К., Далтон Р. Сравнительная политология: Мировой обзор: Учебное пособие / Пер. с англ. А.С.Богдановского, Л.А.Галкиной / Под ред. М.Ильина, А.Мельвиля. – М.: Аспект Пресс, 2002. – 357 с.</p> <p>3. Атанесян В.А. Обоснование в принятии политических решений : Подходы к проблеме // Человек. Общество. Управление. – 2003. – № 4. – С. 41 – 64.</p> <p>4. Аристотель. Політика. — К., 2000.</p> <p>5. Бебик В. М. Базові засади політології: історія, теорія, методологія, практика. — К., 2000.</p> <p>6. Боришполец К. П. Методы, методики и процедуры прикладного анализа международных отношений. — М., 1998.</p> <p>7. Браун М. Посібник з аналізу державної політики. — К., 2000.</p> <p>8. Веймер Д. Л., Вайнінг Е. Р. Аналіз політики. Концепції і практика. — К., 2000.</p> <p>9. Верба С. Представницька демократія і демократичні громадяни: філо-софське та емпіричне розуміння // Демократія: Антологія / Упоряд. О.Проценко. – К.: Смолоскип, 2005. – 984 с</p> <p>10. Гогвуд Б., Ган Л. Аналіз політики для реального світу. — К., 2004.</p> <p>11. Горбатенко В. Стратегія модернізації суспільства. Україна і світ на зламі тисячоліть. — К., 1999.</p> <p>12. Гончаров Д.В. Теория политического участия. – М., 1997.</p> <p>13. Симонов К. В. Политический анализ. — М., 2012.</p> <p>14. Тертичка В. Державна політика: аналіз та здійснення в Україні. — К., 2002.</p> <p>15. Храмов В. Политология: Метод. анализ. — К., 1991.</p> <p>16. Хрусталеv М. Теория политики и политический анализ. — М., 1992.</p> <p>17. Цукерман А. Введение в политический анализ. — М., 1995.</p> <p>18. Эндрейн Ч. Ф. Сравнительный анализ политической системы. Эффективность осуществления политического курса и социального преобразования. — М., 2000.</p> <p>19. Эддоус М., Стэнсфилд Р. Методы принятия решений. — М., 1997.</p>		
15.	<p>Технології блокування і просування політичних рішень</p> <p>Література:</p> <p>1. Алексєенко І. Політична участь: здобутки, проблеми, перспективи // Вісник УАДУ. – 2004. – № 4. – С. 267–274.</p> <p>2. Алмонд Г., Пауэлл Дж., Сторм К., Далтон Р. Сравнительная политология: Мировой обзор: Учебное пособие / Пер. с англ. А.С.Богдановского, Л.А.Галкиной / Под ред. М.Ильина, А.Мельвиля. – М.: Аспект Пресс, 2002. – 357 с.</p> <p>3. Атанесян В.А. Обоснование в принятии политических решений : Подходы к проблеме // Человек. Общество. Управление. – 2003. – № 4. – С. 41 – 64.</p> <p>4. Аристотель. Політика. — К., 2000.</p>		

	<p>5. Бебик В. М. Базові засади політології: історія, теорія, методологія, практика. — К., 2000.</p> <p>6. Боришполец К. П. Методы, методики и процедуры прикладного анализа международных отношений. — М., 1998.</p> <p>7. Браун М. Посібник з аналізу державної політики. — К., 2000.</p> <p>8. Веймер Д. Л., Вайнінг Е. Р. Аналіз політики. Концепції і практика. — К., 2000.</p> <p>9. Верба С. Представницька демократія і демократичні громадяни: філо-софське та емпіричне розуміння // Демократія: Антологія / Упоряд. О.Проценко. — К.: Смолоскип, 2005. — 984 с</p> <p>10. Гогвуд Б., Ган Л. Аналіз політики для реального світу. — К., 2004.</p> <p>11. Горбатенко В. Стратегія модернізації суспільства. Україна і світ на зламі тисячоліть. — К., 1999.</p> <p>12. Гончаров Д.В. Теория политического участия. — М., 1997.</p> <p>13. Симонов К. В. Политический анализ. — М., 2012.</p> <p>14. Тертичка В. Державна політика: аналіз та здійснення в Україні. — К., 2002.</p> <p>15. Храмов В. Политология: Метод. анализ. — К., 1991.</p> <p>16. Хрусталеv М. Теория политики и политический анализ. — М., 1992.</p> <p>17. Цукерман А. Введение в политический анализ. — М., 1995.</p> <p>18. Эндрейн Ч. Ф. Сравнительный анализ политической системы. Эффективность осуществления политического курса и социального преобразования. — М., 2000.</p> <p>19. Эддоус М., Стэнсфилд Р. Методы принятия решений. — М., 1997.</p>		
Разом		24	6

Теми лабораторних занять (не передбачено навчальним планом)

Самостійна робота

<i>№п/п</i>	<i>Назва теми</i>	<i>Години</i>	
		Денна	Заочна
1.	Теоретико-методологічні основи дослідження політичних рішень.	8	10
2.	Теорія прийняття політичних рішень і практика державного управління.	8	10
3.	Методологічні підходи й концептуальні моделі в інтерпретації політичних рішень: алгоритм та методи прийняття.	8	10
4.	Механізми прийняття політичних рішень: комплексна структура й основні компоненти.	9	10
5.	Учасники й середовище публічно-державного рішення.	9	10
6.	Орієнтири й регулятори політичних рішень.	9	10

7.	Організаційний дизайн і способи просування державних рішень.	9	10
8.	Особливості прийняття політичних рішень законодавчими та виконавчими інститутами.	9	10
9.	Процес підготовки, прийняття та здійснення політичних рішень: фази і цикли.	9	10
10.	Формування порядку денного та визначення пріоритетних проблем.	9	11
11.	Підготовка й обрання державного рішення.	9	11
12.	Погодження й затвердження офіціальних рішень в публічній політиці.	9	11
13.	Реалізацій і контроль виконання політичних рішень.	9	11
14.	Оцінка результатів здійснення публічних рішень.	9	11
15.	Технології блокування і просування політичних рішень.	9	11
Разом		132	156

7. Методи навчання

Поєднання традиційних та нетрадиційних методів викладання із використанням інноваційних технологій, таких як: лекція (оглядова, тематична), семінарські заняття (презентація, дискусія, дебати, робота з нормативними джерелами, «мозковий штурм», ділові ігри).

8. Форми і методи контролю

Усне опитування, тестування, виконання завдань для самостійної роботи, індивідуальні навчально-дослідні завдання (реферат, презентація, аналітичний розгляд джерел, тези), виконання контрольної-модульної роботи (тестування).

Питання до модульної роботи

Модуль 1

1. Система державного управління та прийняття політичних рішень.
2. Співвідношення державної політики та державного управління.
3. Поняття і природа публічно-державної політики.
4. «Відкрита» і «закрита» моделі державного управління.
5. Комплексний характер і структура публічно-державного управління.
6. Формальний і неформальний аспекти публічного управління.
7. Місце прийняття рішень в структурі публічної політики.
8. Визначення базової категорії політичного рішення.
9. Співвідношення понять «політичне рішення» і «управлінські рішення», «публічне рішення» і «державне рішення».
10. Типологія публічних рішень.
11. Специфіка зовнішньополітичного рішення.
12. Теорія прийняття політичних рішень: предметна область і напрямки розробки.
13. Наука прийняття рішень в комплексі соціальних і управлінських дисциплін.
14. Міждисциплінарна база теорії політичних рішень.
15. Витоки концепцій прийняття рішень: узагальнення практичного досвіду і використання теоретичних знань.
16. Фундаментальні та прикладні дослідження прийняття державних рішень.
17. Етапи формування сучасної теорії прийняття політичних рішень.
18. Внутрішня структура і основні розділи.
19. Становлення теорії прийняття рішень як навчальної та наукової дисципліни.
20. Проблеми адаптації зарубіжних моделей до вітчизняної практики.

21. Ціна помилки при прийнятті стратегічних рішень в публічній політиці.
22. Ухвалення політичних рішень як наука, мистецтво і професія.
23. Методологічні підходи до інтерпретації прийняття політичних рішень.
24. Типи під-ходів. Їх функціональне призначення і парадігмальна природа.
25. Нормативно-прескриптивний і експлікативно-дескриптивний метапідходи.
26. Вплив біхевіоралістського, системної та утилітаристської парадигм на моделювання політичних рішень.
27. Дихотомії «холізму / індивідуалізму» і «учасника / структури» при конструюванні моделей рішень. Можливості поєднання різних підходів.
28. Розробка концептуальних моделей прийняття рішень.
29. Дисциплінарні витoki створюваних моделей. Їх види.
30. Компонентні (поліагрегатні) моделі. Біхевіоралістська модель Г. Лассуелла.
31. Дискусії 1950-60-х років між прихильниками моделей «обмеженої раціональності» Г. Саймона, «інкременталізм» Ч. Ліндбломом, «змішаного сканування» А. Етционі і «нормативної оптимальності» Й. Дрора.
32. Аналіз публічних рішень в моделях «загальної раціональності» («раціонального», «громадського», «соціального» і «колективного» вибору).
33. Полеміка про моделі репрезентації соціальних інтересів в державних рішеннях між плюралістами (Р. Даль та ін.), Елітістів (Т. Дай і ін.), неомарксистами (У. Домхофф і ін.) і неокорпоративістами (Ф. Шмиттер і ін.).
34. Холістські (моноагрегатні) моделі. Когнітивна модель синоптики.
35. Організаційно - інституціональна модель прийняття політичних рішень (Ф. Селзник, Дж. Марч, Дж. Олсен і ін.).
36. Неоінституціоналізм і організаційний механізм просування рішень.
37. Мережева модель механізму прийняття рішень.
38. Вивчення Д. Ноуком мережевих структур.
39. Модель системної динаміки процесу прийняття рішень і політико-управлінського циклу.
40. Проблема синтезу підходів і концептів при моделюванні прийняття політичних рішень.
41. Ідея застосування багатовимірних моделей прийняття рішень.
42. Г. Аллісон про основні «аналітичні лінзи» зовнішньополітичного рішення: раціонального актора, бюрократичної поведінки і урядової гри.
43. Змішана модель політико-управлінських «фраундів» в аналізі процесу прийняття державних рішень.
44. Багатовимірний і багаторівневий характер побудови системи прийняття рішень.
45. Категорія «система прийняття політичних рішень». «Статичний» і «динамічний» аспекти системи прийняття рішень.
46. Механізм прийняття політичних рішень як структурно-компонентний комплекс.
47. Процес прийняття політичних рішень як фазово-динамічний цикл.
48. Й. Дрор про «адитивну матрицю» структури і «фазового моделі» процесу прийняття державних рішень.
49. Інтегративна логіка конструювання структурно- динамічних моделей.
50. Механізм прийняття політичних рішень і інститути публічної влади.
51. Системно-інституціональний комплекс взаємодій акторів управлінського процесу і соціальних адресатів, що забезпечують раціональні основи рішення суспільно-політичних проблем на базі домінуючих орієнтирів і нормативних регулятивів при постановці і досягненні публічних і корпоративних цілей.

52. Особи, які приймають рішення, і центри прийняття рішень.
53. Місце і роль державних і громадських інститутів в механізмі прийняття політичних рішень.
54. Взаємозв'язок між загальнополітичним керівництвом і адміністративним регулюванням, партійним впливом, корпоративним тиском і цивільною участю.
55. Основні компоненти механізму прийняття державних рішень: соціально-цілепокладальний, орієнтаційно-регулятивний і організаційно-інструментальний субкомплекси.
56. Керівники і виконавці, лобісти і рядові «споживачі» публічних рішень.
57. Громадські, корпоративні та індивідуальні, загальнонаціональні та локально-регіональні інтереси в публічно-державних рішеннях.
58. Цілі і засоби в механізмі прийняття політичних рішень.
59. Ціннісні орієнтири і нормативні регулятиви, організаційний дизайн і способи просування публічних рішень.
60. Взаємозалежності між окремими компонентами і модулями політико-управлінського механізму.
61. Особливості механізмів прийняття рішень в сферах економічної, соціальної, екологічної, оборонної, інформаційної та культурної політики. Відмінності між зовнішньополітичним і внутрішньополітичним, законодавчим та адміністративним механізмами. Зовнішньополітичний механізм в сучасній Україні.
62. Категорія учасника прийняття державних рішень. Співвідношення понять «політичний агент» і «політичний актор».
63. Формальна можливість участі і реальна політична дія.
64. Концепції політико-управлінських мереж: «мережеві домени» Д. Ноука, «спільноти» Дж. Річардсона, «підсистеми» П. Сабатьєр, «потоків» Дж. Кінгдона та ін.
65. Основні елементи політичних мереж: актори, їх ролі, ресурси, зв'язок та ін.
66. Методологія мережевого аналізу. Мережеві карти.
67. Кластери політичних акторів. Соціальна диспозиція і дистанція.
68. «Зона» публічного рішення. Соціальні адресати і об'єкти регулювання.
69. Інтереси і стратегії політичних акторів.
70. Державні керівники і чиновники, депутати і лобісти в політико-управлінських мережах.
71. «Коаліції підтримки» рішень.
72. Еліта і бюрократія як державні актори.
73. Конкуруючі елітні і бюрократичні угруповання.
74. Природа відомчих корпорацій і апаратних клієнтел в Україні.
75. Місце радників і експертів.
76. Групи тиску і політичні партії як недержавні гравці, які просувають альтернативні варіанти рішень.
77. Роль великого бізнесу.
78. Міжнародні та зарубіжні об'єднання, транснаціональні корпорації і соціальні рухи.
79. Визнання «оптимальної формули» соціальних інтересів в рішеннях. Поняття загальнонародних і національно-державних інтересів.
80. Внутрішнє та міжнародне середовище як сукупність контекстуальних чинників прийняття рішень.
81. Р. Хофферберт про «воронку причинності» в публічній політиці.
82. Роль економічних, соціальних, духовних і культурних чинників.

83. Міжнародні чинники внутрішньодержавних рішень.
84. Облік впливу факторів внутрішнього середовища при розробці зовнішньополітичних альтернатив.
85. Дж. Кінгдон про «вікно можливостей» при прийнятті публічних рішень.
86. Проблемно-цільовий блок рішення і алгоритм формування «дерева цілей».
87. Мета і завдання в дизайні рішення.
88. Стратегічні і оперативно-тактичні цілі. Зовнішньополітичні цілі.
89. Проекти заходів як засобів досягнення сформульованих в рішенні цілей.
90. Обґрунтування доцільності рішення.
91. Вироблення формули інтересів і побудова дерева цілей державного рішення як підсумковий продукт колективного цілепокладання.
92. Ориєнтаційно - регулятивний вимір прийняття політичних рішень.
93. Орієнтуюча роль знань і цінностей, мотивів і емоцій в розробці публічних рішень.
94. Когнітивно - афективні аспекти просування рішень в сучасній політиці.
95. Раціонально - евристичні та екстраординарно - перцептивні фактори прийняття політичних рішень.
96. Когнітологічні і психологічні моделі рішень. Концепція «систем вірування і шляхів навчання» П. Сабат'єр.
97. Раціональні критерії ефективності та основні принципи оптимізації.
98. Принцип «супероптима» С. Нагеля.
99. Теорема неможливості К. Ерроу.
100. Облік невизначеності і ризику.
101. Способи освоєння інформації, особами, які приймають рішення.
102. Експертне і інформаційне забезпечення прийняття рішень.
103. Конфіденційні аспекти підготовки рішень.
104. Поняття операційного коду в поведінці лідерів.
105. Індивідуальні мотиви і керівний досвід.
106. Реактивність і ригідність політичного керівника.
107. Інтуїція і творчість в поведінці осіб, які приймають рішення.
108. Роль стресів і емоцій політиків в кризовій ситуації.
109. Типи когнітивних стилів осіб, які приймають рішення.
110. Сутність авторитарно-вольового стилю прийняття рішень.
111. Когнітивне картування механізмів прийняття зовнішньополітичних рішень (Р. Аксельрод і ін.).
112. Парадокси роботи осіб, які приймають рішення в малих групах.
113. Феномен «групового мислення» І. Яніса.
114. Соціокультурні та нормативні чинники прийняття рішень.
115. Ціннісні орієнтири рішень.
116. Матриці громадських, групових та індивідуальних цінностей.
117. Корпоративні цінності.
118. Ідеологічні засади та доктрини.
119. Релігійні постулатів і традиційні міфологеми.
120. Культурні стереотипи і звичаї.
121. Роль аксіологічних критеріїв при оцінці проектів і результатів політичних рішень.
122. Норми як обмежувачі діапазону поведінки осіб, які приймають рішення.
123. Види нормативних регулятивів.
124. Облік ієрархії правових актів та їх норм при підготовці публічних рішень.

125. Міжнародно-правові норми.
126. Конституційні принципи та норми законодавства.
127. Норми адміністративного права.
128. Діапазон дотримання офіційних норм.
129. Політичні правила.
130. Принцип доцільності і стратагеми.
131. Неофіційні правила гри і «телефонне право».
132. Співвідношення формальних та неформальних, «писаних» і «неписаних» правил при прийнятті публічних рішень в сучасній Україні.
133. Типи нормативних стилів і репертуарів.
134. Місце і роль інституціонально-організаційної структури в механізмі прийняття політичних рішень.
135. Формальна і неформальна структури.
136. Види ієрархій в державних організаціях.
137. Організаційний дизайн президентської адміністрації і уряду, міністерств і відомств.
138. Функціональна спеціалізація в ході прийняття рішень.
139. Галузеві департаменти і територіальні агентства.
140. Комітети та підкомітети.
141. Служби апарату і управління справами.
142. Дорадчо-консультативні громадські органи (QUANGOs).
143. Регламенти в діяльності державних організацій.
144. Вплив дизайну на процедури просування рішень.
145. Поняття і типи публічних процедур.
146. Способи просування публічних рішень і методи державного управління.
147. Види політичних акцій і алгоритми управлінських операцій.
148. Ресурси, що забезпечують підготовку, прийняття, виконання та контроль рішень.
149. Облік і розрахунок ресурсів.
150. Типи ресурсів для забезпечення публічних рішень.
151. Внутрішньо і міжорганізаційні відносини.
152. Комбінації ресурсів і їх оптимізація.
153. Інтерації між центральними, галузевими та територіальними підрозділами державного апарату.
154. Види інтерацій.
155. Політичні комунікації і система внутрішньодержавного документообігу.
156. Відомчі узгодження і робочі наради. Внутрішньо і міжвідомча взаємодія в сфері зовнішньої політики.
157. Облік міжнародних домовленостей при затвердженні рішень.
158. Внутрішні конфлікти.
159. Способи вирішення політико-адміністративних конфліктів з приводу публічних рішень.
160. Інституційні особливості законодавчих і адміністративних рішень.
161. Законодавчий процес як сукупність способів і етапів прийняття рішень представницькими інституціями влади.
162. Специфіка парламентських норм і процедур.
163. Відмінності в організаційній структурі та інституційній природі учасників, які приймають законодавчі та адміністративні рішення.

164. «Горизонтальна» координація і «вертикальна» субординація.
165. «М'які» і «жорсткі» ієрархії.
166. Відносини між великими і малими групами, угрупованнями і індивідами.
167. Різні види «коаліцій підтримки» рішень.
168. Пряма і опосередкована відповідальність у разі делегування владних повноважень.
169. Відмінності між голосуванням і узгодженням при прийнятті рішення.
170. Парламентська і бюрократична культури.
171. Зовнішньополітичні рішення і МЗС.
172. Прийняття рішень в наддержавних інститутах і міжнародних організаціях.
173. Особливості регламентів і процедур.
174. Специфіка політичної угоди і торгу в парламентських і адміністративних установах.
175. Інституційна корупція і державні акти.
176. Взаємовплив депутатів і чиновників на прийняття законодавчих і адміністративних рішень.
177. Роль Офісу Президента.
178. Укази і розпорядження Президента України.
179. Прийняття і виконання бюджетного рішення.
180. Бюджетний процес як багаторівнева і комплексна сукупність рішень і дій, процедур і операцій.
181. Проблеми і труднощі при прийнятті бюджетних рішень в сучасній Україні.

Модуль II

1. Процес прийняття політичних рішень як раціоналізований алгоритм фаз і операцій.
2. Просторово-часовий континуум процесу прийняття політичних рішень.
3. Критерії виділення фаз.
4. Основні фази процесу прийняття політичних рішень: побудова порядку денного і визначення проблем; підготовка та селекція альтернативних варіантів; погодження та затвердження рішення; реалізація рішення і контроль за його виконанням; оцінка результатів і «зворотний зв'язок».
5. Етапи та операції в динаміці основних фаз політико-управлінського процесу.
6. Цикли прийняття публічних рішень.
7. Вплив електоральних циклів на процес прийняття рішень.
8. Специфіка динамічних циклів рішень в представницьких та адміністративних, локально-регіональних і наднаціональних інститутах.
9. Динаміка прийняття рішень в контексті державної стратегії і тактики.
10. Базові державні доктрини і стратегічні програми.
11. Галузеві доктрини і концепції державної політики. Специфіка зовнішньополітичних і воєно-оборонних доктрин.
12. Політичний курс як комплекс стратегічних рішень та оперативних заходів.
13. Стратегічне планування.
14. Коригування політичної стратегії і тактики.
15. Зміна зовнішньополітичного курсу.
16. Шляхи підвищення ефективності процесів прийняття державних рішень і оптимізації регулювання суспільних ресурсів в сучасній Україні.
17. Ініціювання публічного рішення.
18. Ініціатива розробки законопроекту і доручення на підготовку адміністративного акта.

19. Суб'єкти і провідники ініціативи.
20. Визначення проблеми при побудові порядку денного.
21. Правила селекції і процедури включення соціальних проблем до порядку денного.
22. Способи блокування включення до порядку денного і «невирішення» з боку осіб, які приймають рішення соціальних проблем.
23. Етапи формування політичного порядку денного: приватна проблема; суспільна проблема; питання до порядку; системна дискусійна повістка; інституційна повістка.
24. Побудова порядку денного як пошук узгодженої формули інтересів різних соціальних спільнот.
25. Роль громадської думки.
26. Партійні і виборчі програми.
27. Міжнародні загрози і виклики.
28. Розрив між повістками «знизу» і «зверху».
29. Методи утримання контролю над політичною повісткою.
30. Відведення порядку в сторону.
31. Розробка порядку денного з урахуванням стратегічних цілей державної політики.
32. Формулювання політичних завдань і визначення соціальних пріоритетів державних рішень.
33. Зовнішньополітичні декларації.
34. Програми оперативної роботи центральних органів виконавчої влади.
35. Плани законодавчих припущень і розробки актів управління.
36. Ініціювання паралельних і конкуруючих нормативних актів.
37. Адміністративні наради.
38. Консультативні органи.
39. Парламентські та громадські слухання.
40. Громадські палати і поради.
41. Облік обмеженості ресурсів і лімітів часу при включенні проблем в політичний порядок і підготовці альтернативних варіантів їх вирішення.
42. Розробка проектів публічного рішення.
43. Створення робочих груп та участь «мізкових центрів».
44. Функціональний і професійний склад групи розробників.
45. Постанова завдань на розробку державного акта.
46. Робочий план і етапи підготовки рішення. Складання базової концепції проекту політичного рішення.
47. З'ясування виду рішення при розробці його альтернатив.
48. Стандартне, інноваційне і оригінальне рішення.
49. Метод звернення до прецедентів політичних рішень.
50. Генерація безлічі варіантів рішення. Мізкові штурми і робочі наради.
51. Формулювання крайніх (найкращого і найгіршого) і проміжних варіантів.
52. Експертиза проектів рішення.
53. Оцінка переваг і наслідків альтернативи.
54. Відомчі та незалежні експертні висновки.
55. Види спеціальної експертизи: юридична, фінансово-економічна, лінгвістична та ін.
56. Забезпечення несуперечності рішення щодо діючих норм.
57. Особливості зовнішньополітичної експертизи.
58. Супровідні документи і матеріали до проекту адміністративного акта.
59. Пояснювальна записка для обґрунтування законопроекту.

60. Основні види вибору рішень: індивідуальний, груповий і масовий.
61. Індивідуальний вибір.
62. Раціональні принципи індивідуального вибору: песимізму; оптимізму; максимуму середнього виграшу; Гурвіца (песимізму-оптимізму).
63. Специфіка групового (колегіального) вибору в політиці.
64. Теорії коаліцій. Раціональні принципи групового вибору: більшості голосів; диктатора; Курно; Парето; комбінований принцип Еджворта.
65. Параметри ефективності у виборі кращого рішення.
66. Методи багатокритеріального вибору.
67. Методика пошуку «супероптимальних рішень» С. Нагеля.
68. Застосування теорії ігор.
69. Референдуми як масовий вид вибору рішень.
70. Побудова «дерева» допустимих політичних рішень.
71. Редуціювання загальної безлічі альтернативних варіантів до сукупності допустимих рішень.
72. Вплив ціннісних і ірраціональних чинників при виборі оптимального рішення.
73. Редагування розробниками проекту рішення. Остаточний вибір підсумкового варіанту.
74. Реєстрація проектів державних актів і винесення їх на офіційне обговорення.
75. Співвідношення суспільних вимог, групових інтересів і індивідуальних мотивів в інституційних операціях вибору і затвердження державних рішень.
76. Зіткнення «коаліцій підтримки» різних варіантів рішення в адміністративних і парламентських установах.
77. Коаліційна політика.
78. Торг, переконання і команда як способи узгодження інтересів.
79. Офіційна легітимація остаточного варіанту рішення як підсумковий етап процесу вибору.
80. Вплив неформальних факторів на вибір стратегічних рішень.
81. Порядок офіційної легітимації і формального затвердження державних рішень.
82. Відмінності між індивідуальними і колегіальними, адміністративними та законодавчими формами затвердження рішень.
83. Способи узгодження позицій при виробленні рішення в адміністративних органах.
84. Апарат уряду і міністерств.
85. Висновки на проект адміністративного акта.
86. Міжвідомчі узгодження в адміністративно-виконавчих органах.
87. Consensus omnium.
88. Візування та підписання адміністративних документів.
89. Роль комітетів і підкомітетів в парламенті.
90. Межфракційні консультації.
91. Пошук компромісного варіанту.
92. Голосування як спосіб утвердження колективних рішень.
93. Види і етапи голосувань в парламенті.
94. Використання права вето як інструмента блокування рішень.
95. Реалізація рішень і практичне здійснення заходів в динаміці політико-управлінського процесу.
96. Задум рішення і його практичне втілення.
97. Значення поняття «механізми реалізації» у вітчизняній управлінській практиці.

98. Специфіка реалізації законодавчих і адміністративних, внутрішньо- та зовнішньополітичних рішень.
99. Технології та методи, операції і процедури реалізації рішень.
100. Способи здійснення рішень: адміністративний вплив і фінансово-економічне регулювання, соціально-політичне маневрування і ідейно-психологічне маніпулювання, правова регламентація та організаційна координація.
101. Адекватність засобів реалізації рішення його змістовно-цільової моделі.
102. Розподіл виконавських функцій, спеціалізація і координація в роботі адміністративного апарату по «вертикалі» і «горизонталі».
103. Роль виконавців у відтворенні і зміні дизайну рішення.
104. Модель «зверху-вниз» (А. Вілдавські, Дж. Прессман, П. Сабат'ер і ін.) в технології реалізації рішень. Критика даної моделі.
105. Модель «знизу-вгору» і концепція «низової бюрократії» (М. Ліпські та ін.).
106. Вплив чиновників на результат рішення. Оперативна техніка організаційної роботи.
107. Роль скоординованих дій в ефективному використанні суспільних ресурсів.
108. Контроль за виконанням публічних рішень. Види публічного контролю і нагляду: парламентський і адміністративний, судовий і прокурорський, громадський і міжнародний.
109. Технологія і техніка держконтролю.
110. Контроль на різних етапах виконання рішень. Інспекція і ревізія, ліцензування та реєстрація.
111. Фінансовий контроль виконання державних рішень. Звіт по виконанню бюджету.
112. Спеціалізовані органи: рахункові палати та моніторингові служби, контрольні та ревізійні управління.
113. Внутрішньовідомчий контроль. Проблема контролю термінів виконання рішень, обсягу послуг і якості роботи державного апарату.
114. Методи контролю і контрольні санкції.
115. Етичний самоконтроль держслужбовців.
116. Рівень виконавської дисципліни та якість несення держслужби в адміністративному апараті сучасної України.
117. Результати здійснення державних рішень в політико-управлінському циклі.
118. Види результатів. Політичні помилки і уроки невдач.
119. Визначення причин зовнішньополітичної помилки.
120. Позитивний і негативний досвід здійснення реформаторських рішень і заходів в сучасній Україні.
121. Оцінка підсумків прийнятих рішень в державно-управлінському механізмі.
122. Критерії оцінки результатів і наслідків політичних рішень.
123. Органи і засоби державної експертизи.
124. Види експертизи продукту здійснення рішень.
125. Способи та інструменти оцінки результатів реалізованих рішень.
126. Оціночні методики: «витрати-вигода» і «витрати-ефективність».
127. Вимірювання ефективності виконання державних програм.
128. Особливості оцінки підсумків прове́дження курсу зовнішньої політики.
129. Оцінка продуктивності, ефективності та продуктивності функціонування державного апарату.
130. Заохочення і покарання за підсумками оцінки.

131. Значення офіційних оцінок політичних лідерів і державних керівників.
132. Механізм «зворотного зв'язку» в процесі прийняття і реалізації державних рішень. Завершення циклу прийняття політичного рішення.
133. Коригування публічно-державної політики.
134. Впровадження інноваційних технологій у новому циклі публічної політики.
135. Традиції та інновації в державному управлінні.
136. Системні і інституціональні реформи. Необхідність проведення інституційних реформ в Україні (армії, державної служби, судової системи, прокуратури, місцевого самоврядування та ін.).
137. Ухвалення державних рішень і механізм регулювання громадських ресурсів.
138. Роль центрів прийняття рішень в контролі і розподілі колективних ресурсів суспільства.
139. Технологія лобістської діяльності.
140. Основні форми і методи лобіювання.
141. Специфіка впливу на різних етапах процесу прийняття політичних рішень (підготовки альтернативних проектів, вибору остаточного варіанта, його реалізації).
142. Планування і проведення лобістської кампанії.
143. Визначення «точок доступу» до центрів прийняття рішень.
144. Офіційні та тіньові канали тиску.
145. Особливості лобіювання в представницьких і виконавчих органах влади в сучасній Україні.
146. Технологічні ланцюжки і канали ресурсообмену.
147. Комбінування відкритих і тіньових, парламентських і позапарламентських способів впливу.
148. PR-супровід та юридичне забезпечення.
149. Мобілізація ресурсів, організація тиску і подолання опору в процесі прийняття політичних рішень.
150. Способи нейтралізації з боку осіб, які приймають рішення тиску лобістських угруповань.
151. Особливості здійснення лобістської діяльності в закордонних інститутах і міжнародних організаціях.
152. Зовнішня політика та міжнародний лобізм.
153. Сучасний «євролоббізм».
154. Специфіка діяльності іноземних лобістів в пострадянській Україні.

9. Критерії оцінювання знань студентів (у %)

Поточний і підсумковий контроль знань і умінь здобувачів з дисципліни «Політичні рішення: алгоритм та методий прийняття» здійснюється згідно з кредитно-модульною системою організації навчального процесу. Поточний і підсумковий контроль знань і умінь магістрантів з дисципліни здійснюється згідно з кредитно-модульною системою організації навчального процесу. Успішність магістрантів із засвоєння дисципліни визначається за 100 бальною шкалою і складається з успішності з навчальної роботи (практичних завдань і завдань для самостійної роботи, індивідуальної роботи, тестування).

Протягом семестру здобувачі вивчають два модулі з дисципліни. Модуль складається з одного змістового модуля, після виконання якого здійснюється поточний контроль у вигляді письмової роботи. Студенти, які не в повному обсязі виконали програму семінарських занять, до поточного модульного контролю не допускаються.

Оцінювання навчальних досягнень та практичних навичок студентів здійснюється за 100-бальною системою. Загальна кількість балів за семестр з навчальної дисципліни складається із середнього арифметичного балу за модулі та балів за поточний контроль.

Студент, який в результаті підсумкового оцінювання за змістовий модуль отримав середнє арифметичне менше 60 балів, зобов'язаний скласти залік з дисципліни. У разі, коли відповіді студента під час заліку оцінені менш ніж 60 балів, отримує незадовільну підсумкову оцінку.

Поточне оцінювання здійснюється за трьома складовими: - контроль за виконання модульних завдань; - контроль систематичності та активності роботи студента протягом семестру; - контроль індивідуальної та самостійної роботи. Якщо студент відвідав менше 50 відсотків занять, то систематичність та активність його роботи оцінюється в 0 балів.

Оцінювання активності під час аудиторних занять, індивідуальної та самостійної роботи здійснюється у межах 40 балів: - 20 балів – за активну участь під час аудиторних занять (семінарських, лекційних). 20 балів – відвідано не менше 90% практичних занять та отримано оцінки «добре», «дуже добре» «відмінно»; 15 балів – відвідано не менше 75% практичних занять та отримано оцінки «добре», «дуже добре», «відмінно»; 10 балів – відвідано не менше 60% практичних занять та отримано оцінки «задовільно», «добре», «дуже добре», «відмінно»; 5 балів – відвідано не менше 50% практичних занять та отримано оцінки «задовільно», «добре», «дуже добре», «відмінно»; - 20 балів – опрацювання джерела з визначеного переліку наукової літератури (додаткова), або запропонованої самим студентом та погодженої з викладачем. Перевірка знань студента здійснюється при наявності розширеного конспекту того чи іншого монографічного дослідження.

10. Розподіл балів, які отримують студенти

Діяльність студента:

- письмова модульна контрольна робота, тестування – 40 балів;
- результати роботи на практичних заняттях – 50 балів;
- самостійна робота – 10 балів;
- за рішенням кафедри участь здобувачів вищої освіти у тренінгах з тематики освітніх компонентів професійної і практичної підготовки зараховуються як додаткові бали до загальної суми успішності здобувача.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
83-89	B	добре	
75-82	C		
63-74	D	задовільно	
50-62	E		
21-49	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-20	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

11. Завдання для контролю самостійної роботи

Контрольно-самостійна робота виступає як засіб самостійного здобуття і поглиблення знань здобувача, а також як форма самоконтролю та контролю самостійного навчання студента з боку кафедри.

Виконуючи контрольно-самостійну роботу, здобувач набуває досвіду роботи з науковою літературою, періодичними спеціальними виданнями, законодавчими актами; вчиться аналізувати та узагальнювати, а також чітко висловлювати свої думки з приводу заданої тематики в письмовій формі. Все це є підґрунтям для виконання більш складних форм робіт в майбутньому, таких як магістерська робота.

1. **Аналітичне есе 1** (с презентацією й захистом). Здатність застосування базових знань принципів і методів політичного аналізу. Здатність підготувати приблизну програму і робочу методику прикладного політичного дослідження. Уміння концептуалізувати політичний об'єкт і структурувати проблему, побудувати і операціоналізувати робочу модель-гіпотезу проблемно-політичної ситуації.
2. **Аналітичне есе 2** (с презентацією й захистом). Уміння здійснити збір та систематизацію інформації, обробку та дескриптивний аналіз політичних даних. Здатність здійснити діагноз стану проблемно-політичну ситуацію та прогноз розвитку проблемно-політичної ситуації; оцінити витрати і вигоди різних шляхів подолання проблем. Уміння оформити і представити результати прикладного політичного дослідження у вигляді аналітичної доповіді (записки) містить постановку завдань, демонстрацію ходу і результатів аналізу. Здатність підготувати практичні рекомендації для потенційного замовника, тобто особи, що приймає політико-управлінські рішення.

Теми творчих робіт (есе):

1. Сучасний науковий підхід: 3 парадигми прийняття управлінських рішень.
2. Класична модель Герберта Саймона прийняття рішень: переваги і недоліки моделі.
3. Розробка цільових і процесорних технологій прийняття управлінських державних рішень.
4. Соціально-психологічні основи ефективної комунікації керівника і підлеглого.
5. Основні управлінські навички. Правила постановки цілей. Делегування повноважень.
6. Етапи процесу планування. Календарне планування: стрічкова діаграма Г. Ганта.

12. Методичне забезпечення

Конспекти лекцій (паперовий та електронний варіант), завдань до практичних занять, питання до контрольно-модульних робіт, завдань для самостійної роботи, вказівки до написання ІНДЗ.

Студенти мають доступ до електронних варіантів методичних вказівок до практичних занять і електронної бібліотеки.

13. Рекомендована література

Основна навчальна література

1. Алексеев І. Політична участь: здобутки, проблеми, перспективи // Вісник УАДУ. – 2004. – № 4. – С. 267–274.
2. Алмонд Г., Пауэлл Дж., Сторм К., Далтон Р. Сравнительная политология: Мировой обзор: Учебное пособие / Пер. с англ. А.С.Богдановского, Л.А.Галкиной / Под ред. М.Ильина, А.Мельвиля. – М.: Аспект Пресс, 2002. – 357 с.
3. Антонова Г., Біденко А., Бурковський П., Вітер О., Дуда А. Выборче законодавство: українська практика, міжнародний досвід та шляхи реформування / Є. Радченко (заг. ред.). – К.: Факт, 2003. – 255 с.

4. Апресян Р.Г. Гражданское общество: участие и ответственность // Гражданское участие. Ответственность. Сообщество. Власть. Неконцептуальный сборник. – М.: Аслан, 1997. – С. 31–44.
5. Атанесян В.А. Обоснование в принятии политических решений : Подходы к проблеме // Человек. Общество. Управление. – 2003. – № 4. – С. 41 – 64.
5. Аристотель. Політика. — К., 2000.
6. Балакірева О. Динаміка електоральних орієнтацій населення України // Політичний портрет України. – 2001. – № 23. – С. 9–16.
7. Балакірева О., Міщенко М., Яременко О. Динаміка та чинники формування електоральних орієнтацій громадян України під час виборчої кампанії // Політичний портрет України. – 2000. – № 22. – С. 139–149.
8. Бебик В. М. Базові засади політології: історія, теорія, методологія, практика. — К., 2000.
9. Боришполец К. П. Методы, методики и процедуры прикладного анализа международных отношений. — М., 1998.
10. Браун М. Посібник з аналізу державної політики. — К., 2000.
11. Бунин И. М., Макаренко Б. И. Политическое прогнозирование как искусство возможного // Политика. — 2001. — № 5.
12. Бойко О.Д. Україна в 1985–1991рр.: основні тенденції суспільно-політичного розвитку: Монографія. – К.: ІПіЕНД, 2002. – 306 с.
13. Бондар М., Джагарян А. Голосування „проти всіх” як російський соціально-політичний феномен і його конституційні ознаки // Демократія і вибори. – 2005. – № 3. – С. 19–29.
14. Бортніков В. Держава та громадянське суспільство у контексті суспільної взаємодії // Історико-політичні проблеми сучасного світу: Зб. наук. статей. – Чернівці: Рута, 2007. – Т.15–16. – С. 75–79.
15. Бортніков В. особливості участі громадян в концептуальних моделях демократії // Політичний менеджмент. – 2007. – № 3.
16. Бурдяк В.І., Ротар Н.Ю. Політична культура країн Європи в контексті інтеграційних процесів. – Монографія. – Чернівці: Рута, 2004. – 328 с.
17. Веймер Д. Л., Вайнінг Е. Р. Аналіз політики. Концепції і практика. — К., 2000.
18. Верба С. Представницька демократія і демократичні громадяни: філософське та емпіричне розуміння // Демократія: Антологія / Упоряд. О.Проценко. – К.: Смолоскип, 2005. – 984 с.
19. Воронов І.О. Людина і політика. У пошуках гуманістичної альтернативи. – К.: Генеза, 2004.
20. Гальчинський А.С. Глобальні трансформації: концептуальні альтернативи: Методологічні аспекти. – К.: Либідь, 2006. – 310 с.
21. Гальчинський А.С. Помаранчева революція і нова влада. – К.: Либідь, 2005. – 367 с.
22. Гогвуд Б., Ган Л. Аналіз політики для реального світу. — К., 2004.
23. Горбатенко В. Стратегія модернізації суспільства. Україна і світ на зламі тисячоліть. — К., 1999.
24. Гончаров Д.В. Теория политического участия. – М., 1997.
25. Грин Д.П., Шапиро И. Объяснение политики с позиций теории рационального выбора: почему так мало удалось узнать // Полис. – 1994. – № 3. – С. 59–74.
26. Громадянське суспільство в сучасній Україні: специфіка становлення, тенденції розвитку / Інститут політичних і етнонаціональних досліджень НАН України; Заг. ред. Ф.М.Рудич. – К.: Парламентське видавництво, 2006. – 412 с.
27. Даль Р. Введение в теорию демократии / Р.Даль. – М. : 1990.
27. Даль Р. Демократия и её критики / Пер. с англ. Под ред. М.В.Ильина. – М.: РОССПЭН, 2003.
28. Даль Р. О демократии / Пер с англ. А.С.Богдановского; под ред. О.А. Алекринского. – М.: Аспект-Пресс, 2000.

29. Давидов Р. Практика збирання підписів на підтримку претендента на кандидата у Президенти України: плюси і мінуси правової регламентації // Вибори Президента України – 1999: проблеми теорії і практики. – К.: ЦВК, 2000. – С. 36–48.
30. Даль Р. Введение в экономическую демократию / Отв. ред. Ю.К.Абрамов. – М.: Наука, СП „ИКПА”, 1991. – 124 с.
31. Даль Р. Демократия и её критики: Пер. с англ. / Под ред. М.В.Ильина. – М.: РОССПЭН, 2003. – 576 с.
32. Даль Р. О демократии: Пер с англ. А.С.Богдановского / Под ред. О.А. Алекринского. – М.: Аспект-Пресс, 2000. – 208 с.
33. Даль Р.А. Поліархія. Участь у політичному житті та опозиція / Пер. з англ. О.Д. Білогорського. – Х.: Каравелла, 2002. – 216 с.
34. Даль Р.А. Проблемы гражданской компетентности // Век XX и мир. – 1994. – № 7–8. – С. 164–182.
35. Данливи П. Политическое поведение: институциональный и эмпирический подходы // Политическая наука: новые направления / Пер. с англ. М.М.Гурвица, А.Л.Демчука, Т.В.Якушевой. Научный редактор Е.Б.Шестопал. – М.: Вече, 1999. – С. 281–297.
36. Дарендорф Р. У пошуках нового устрою: лекції на тему політики свободи у XX столітті / Пер з нім. А.Орган. – К.: Видавничий дім „Києво-Могилянська Академія”, 2006. – 110 с.
37. Дарсен К.А. Шантаж как орудие государственного господства: Украина при Кучме // Конституционное право: Восточноевропейское обозрение. – 2001. – № 3. – С. 39–42.
38. Деггер Р. Участь у політичному житті і проблема апатії // Демократія: Антологія / Упоряд. О.Проценко. – К.: Смолоскип, 2005. – С. 304–326.
39. Джадда К., Берри Д.М., Голдман Д., Хула К.В. Трудным путем демократии: Процесс государственного управления в США / Пер. с англ. А.Н.Кулика, О.С. Миндрул. – М.: РОССПЭН, 2006. – 656 с.
40. Дегтярев А. А. Основы политической теории. — М., 1998.
41. Дегтярев А.А. Принятие политических решений / А.А.Дегтярев. – М. : 2004. – С. 217 – 229.
41. Дей Дж. Стратегический маркетинг. — М., 2002.
42. Евланов Л. Г. Теория и методы принятия решений. — М., 1984.
43. Жиро Т. Политология / Пер. с польск. – Х.: Изд-во „Гуманитарный Центр”, 2006. – 428 с.
44. Журавський В.С. Политический процесс в Украине: анализ, поиск, решения / И.Тимошенко (отв. ред). – К.: УФІМБ, 1995. – 128 с.
45. Кастелльс М. Становление общества сетевых структур. — М., 1999.
46. Кілієвич О. Англо-український глосарій термінів і понять з аналізу державної політики та економіки. — К., 2003.
47. Кортунув С.В. О механизме принятия внешнеполитических решений // Вестник аналитики. – 2004. - № 3. – С. 25-42.
47. Ларичев О.И. Теория и методы принятия решений / О.И.Ларичев. – М.: 2000.
47. Лобанов В. В. Анализ государственной политики. — М., 2001.
48. Маджоне Дж. Социальная политика и управление : Идеи, интересы и институты // Дж. Маджоне. – Политическая наука : Новые направления / Под ред. Р.Гудина, Х-Д. Клингеманна. – М. : 1999.
48. Мангейм Джарол Б., Рич Р. К. Политология. Методы исследования. — М., 1999.
49. Політологія / За ред. О. В. Бабкіної, В. П. Горбатенка. — К., 1998.
50. Пономаренко О. І. Сучасна аналітична політологія: Вибрані лекції. — К., 2000.
51. Почепцов Г. Стратегический анализ: для политики, бизнеса, военного дела. — К., 2004.
52. Ротар Н. Політична участь громадян України у системних трансформаціях перехідного періоду: Монографія. – Чернівці: Рута, 2007.

53. Ротар Н. Проблемы политической участи в теории демократии Йозефа Шумпетера // Историко-политичні проблеми сучасного світу: Збірник наукових статей. – Чернівці: Рута, 2005. – Т.10–11. – С. 307–315.
54. Ротар Н. Проблемы политической участи в теории демократии Роберта Даля // Науковий вісник Чернівецького національного університету: Збірник наукових праць. Вип. 272. Історія. Політичні науки. Міжнародні відносини. – Чернівці: Рута, 2005. – С. 268–273.
55. Ротар Н.Ю. Класичні теорії електоральної участі: проблеми адаптації до аналізу перехідних суспільств // Держава і право: Збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. Вип. 27. – К.: Ін-т держави і права ім В.М. Корецького НАН України, 2005. – С. 621–628.
56. Ротар Н.Ю. Політична участь: теоретико-методологічні проблеми визначення поняття // Держава і право: Збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. Вип. 28. – К.: Ін-т держави і права ім В.М. Корецького НАН України, 2005. – С. 646–654.
57. Рудік О. М. Збірник ситуаційних прикладів до курсу “Процес вироблення державної політики та його аналіз”. — Д., 1999.
58. Саймон Г. Теория принятия решений в экономической теории и науке о поведении // Г.Саймон. – Теория фирмы. – СПб, 1995.
58. Саймон Г., Смитбург Д., Томсон В. Менеджмент в организациях. — М., 1995.
59. Симонов К. В. Политический анализ. — М., 2012.
60. Ситуаційний аналіз. — К., 2001.
61. Ситуационный анализ, или Анатомия кейс-метода. — К., 2002.
62. Сморгунов Л. В. Сетевой подход к политике и управлению // Полис. — 2001. — № 3.
63. Стоун Д. Парадокс політики. Мистецтво ухвалення політичних рішень. — К., 2000.
64. Султанов Ш. З. Политический риск: анализ, оценка, прогнозирование, управление. — М., 1992.
65. Тертичка В. Державна політика: аналіз та здійснення в Україні. — К., 2012.
66. Храмов В. Политология: Метод. анализ. — К., 1991.
67. Хрусталева М. Теория политики и политический анализ. — М., 1992.
68. Цукерман А. Введение в политический анализ. — М., 1995.
69. Чемшит А.А. Государственная власть и политическое участие. – К.: Укр. центр дух. культуры, 2004.
70. Черныш А. М. Методология и технология современного политического исследования. — Одесса, 2003.
71. Чуклинов А. Административный ресурс: проблемы управленческого метода // Отечественные записки. – 2004. – № 2. – С. 328.
72. Шапиро И. Переосмысливая теорию демократии в свете современной политики // Полис. – 2001. – № 4. – С. 27–36.
73. Шапиро И. Проблемы, методы и теории в изучении политики, или что неверно в политической науке и что с этим делать // Политическая наука в Украине: становление и перспективы / Под ред. д.ф.н. О.А.Габриеляна, д.ф.н. А.Д.Шоркина. – Симферополь, 2002. – С. 253–277.
74. Шаповал В. Референдум як форма безпосередньої демократії // Вибори та демократія. – 2005. – № 2. – С. 4–18.
75. Шаран П. Сравнительная политология. В 2-х частях / Пер. с англ. П.Шаран. – Ч. 2. – М., 1992. – 226 с.
76. Швери Р. Теория рационального выбора: универсальное средство или экономический империализм // Вопросы экономики. – 1997. – № 7. – С. 35–51.
77. Шевченко Ю. Конфликт между ветвями власти и электоральное поведение в России // Международная экономика и международные отношения. – 1999. – № 1. – С. 82–89.
78. Шевченко Ю. Политическое участие в России // Pro et Contra. – 1998. – Том 3. – № 3. – Лето. – С. 87–97.

79. Шевченко Ю.Д. Поведение избирателей в России: Основные подходы // Политическая наука. – 2000. – Вып. 3. Выборы в посткоммунистических обществах. – С. 111–136.
80. Шумпетер Й.А. Капіталізм, соціалізм і демократія / Пер. з нім. В.Ружицький, П.Тарашук – К.: Основи, 1995. – 528 с.
81. Эйзенштадт Ш.Н. Парадокс демократических режимов: хрупкость и изменчивость (II) // Полис. – 2002. – № 3. – С. 81–95.
82. Эндрейн Ч. Ф. Сравнительный анализ политической системы. Эффективность осуществления политического курса и социального преобразования. — М., 2000.
83. Эддоус М., Стэнфилд Р. Методы принятия решений. — М., 1997.
84. Яворський С. Вибірчий протест як гарантія існування демократичної виборчої системи // Вибори Президента України-2004: проблеми теорії та практики. Збірник матеріалів міжнародної науково-практичної конференції. Київ, 9–10 червня 2005 року. – К.: Атіка, 2005. – С. 82–85.
85. Як голосують селяни? Забезпечення усвідомленого вибору / С.А.Горобчишина, В.П.Кононенко, М.А.Подопрігора, Ю.А.Тищенко. – К.: УНЦПД, 2005. – 124 с.
86. Якименко Ю., Литвиненко О. Регіональні особливості ідейно-політичних орієнтацій громадян України в контексті виборчої кампанії-2006 // Схід і Захід України в контексті виборчої кампанії-2006: відмінності, протиріччя, перспективи єднання. Інформаційно-аналітичні матеріали до Круглого столу. – К.: Центр Разумкова, 2006. – С. 3–17.
87. Янова Р. Україна – Європа: проблеми і перспективи // Визвольний шлях. – 1999. – Кн. 12. – С. 1427–1428.
88. Янюк Н. Право громадян на звернення до органів влади: форми його реалізації // Вибори та демократія. – 2006. – № 1. – С. 85–94.